

GODY (320) *sb pl t*

god-, gód.

N gody (49). ◇ *G* gód (47); gód (1), g(o)d (46). ◇ *D* godóm (5), godum (1) *BielŻyw*; -óm (1), - (o)m (4). ◇ *A* gody (172). ◇ *I* gody (18). ◇ *L* godziéch (26), godach (2); -ach *SkarKaz* (1); -éch : -ach *Leop* (1 : 1); ~ -éch (1), -(e)ch (25).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. *Uczta, biesiada; zabawa; convivium Vulg, PolAnt, Mącz; epulae Vulg* (283) : *March*¹ A4; Gdy ná godziech będziełz siedział/ Pátrzy by wiele nie mędrował *BierEz* F4v; *Y* [*bocian*] prosił iey [*liszki*] ná wieczerzą/ Też pry v mnie dofyć wárzą: Oná się k temu chowála/ Hoynych się god nádziewála. *BierEz* N3, Ev; *OpecŻyw* 46v; gdy położono oľobno Iozefowi a oľobno bracyeý y onym ludzýom z Eiptu też oľobno/ bowýem nýe fluzno było ludzýom z Eiptu ielć zżydy/ y nýe fluffne to vnich były gody *HistJóz* Dv; nie godowanie ani z niewiały obczowanie, ani inľe rzeczy ktore ku godum przyleżą wefele żywotowi przynolżą ale mierne rozmawianie á fkromne tego czoż ľie na godziech vkazuie vżywanie. *BielŻyw* 102, 80; *March*³ V3v; *RejJóz* Ov [2 r.], O3v; *HistAl* N; *Leop Iudic* 14/17, *Prov* 21/17, *Eccli* 49/2, *Ier* 16/5; *RejFig* Aa7v; *RejŻwierz* 138; *BibRadz Iudic* 14/17; ielĹim náľázłá ľáľkę przed oczýmá twemi/ przydź dziś do mnie y z Amánem ná gody *BielKron* 115; Od thego czáľu vľtáwili byli áby ná gody żadny z kijem áni z bronią niechodził. *BielKron* 272v, 51v, 259v; *Mącz* 501a; Atym poznánim było wľzytko miáľto wefoľe. *Y* były gody po wľzem mieśćie/ z rozlicznymi krotochwilámi. *HistRzym* 27, 64v, 93v.

gody czego (1): *Y* ľtalo ľie iľż gdy Heród czynil gody fwé^{go} narodzenia/ dziewczka onéy tľudzoloźnice Herodias [...] odzierżala iľż śćięto gľowę ľána śwíetęgo *OpecŻyw* 47v.

W charakterystycznych poľczeniach: gody hojne, wdzięczne, wielkie (9), *zacne, znamienite* (2); *na gody chodzić, iść* (4), *przyść*.

Przysłowia: á chciałbyś ná dwoie gody/ ále podobno oboie tráćilż *RejPos* 74v, 313v; Wiedząc że z god ná gody nie możem nigdy iść/ nie leńmyľz ľię ćięľżkośći *ArtKanc* K.

RejKup t7v; Iuż záwľze ná guz iedzye by ná ine gody. *RejWiz* 136v; thák śmieie ľzli w ogień iáko ná iedny gody *BielKron* 283; Ták mu iecháć ná woynę iáko y ná gody. *PaprPan* Cc2; *KlonKr* Bv [ogóľem 5 r.].

Nie śpiewáy áże z god poydzieľz. *BierEz* I.

Zwroty: »prosić, proson na gody« (2 : 1): *BielKron* 71v; Prośmy gośći ná gody *LeovPrzepSamb* b3v; *A* Borzuy niechciaľ być proľzon ná gody *KochSz* C3v.

»(u)czynić, sprawowác (*a. sprawić*), (wy)stroić, udziaľać gody« = *urządzić ucztę, ucztowác; facere convivium, comessari Vulg* [w tym: *komu* (10), *na kogo* (5), *prze kogo* (3)] [*szyk zmienny*] (16 : 9 : 4 : 2): Potym Xánt gody ľpráwował *BierEz* E2, O4v; a gody znamienité nań vdziaľáľ. *OpecŻyw* 62v, 47v; *HistJóz* A4v, C4v; *BielŻyw* 64; Jaka radość ludzi takich *W* towarzystwie sobie rownych. – Mierne sobie gody stroją, *A* truciny sie nie boją. *BierRozm* 7; *HistAl* N; *RejWiz* 56v; *A* zás gody ľtroili/ zá dodawánim wľfech potrzeb od Krolá/ áż do czternaľtego dnia *Leop* 3.*Mach* 6/36, *Gen* 26/30, 3.*Reg* 3/15, *Luc* 14/13; vczynił wielkie gody ná ktorych ľie ľam vpil y vľnáľ *BielKron* 6; Iozeph kazaľ gody ľpráwić prze nie *BielKron* 17v; Wáľty krolowa vczyniľá też oľobne gody ná pánie zacne y poľpolite

w fieni krolewfkiej. *BielKron* 114v, 12 [2 r.], 74, 98, 114v [2 r.], 260, 356v; *HistRzym* 93v, 132v; *RejPos* 43; Gdy porąbili wczynił im wielkie gody z doštátkiem wŷyŷtkiego *BielSpr* 49v; *BudBib Tob* 11/17 [21]; Nádleciał ftopę końfką w ktorey było wody. Pełno tákże tám wfiadł czyniąc tobie gody. *CzahTr* K4v.

»na gody wezwać« (1): Tedy ie Alexander kazał wypuścić y ná gody wezwać *HistAl* C5.

Wyrażenia: »walne gody« (3): *BierEz* K3; A ták ná dzień S. Gotárdá wczyniwŷy wálne gody/ thák ná vboŷtwo iáko ná poŷpolity lud y ná pány/ do wtorego dnia. *BielKron* 356v, 375v *marg.*

»zawołane gody« (1): *Epulum*, Závwołáne gody/ ná które káždy ydzie/ tákie bywały przed tym ná dzień poŷwiácánia/ ná dzień pogrzebu/ ná dzień triumphu. *Mqcz* 107a.

Szereg: »gody i wesela« = *epulae atque laetitia (a. convivio), convivio et gaudium Vulg* (4): v wŷyŷtkich narodow/ miałt y kráin gdziekolwiek krolewfkie Mándathy przychodzili/ dziwne rozrádowánia gody y weŷela/ y ŷwiétá obchadzáli *Leop Esth* 8/17; A ci żydowie ktorzy w miáŷteczkach niemurowáných y po wfiach mieŷfkáli/ czthernaŷty dzień kxiężycá Adár god y weŷela ŷwiéty poŷtánowali *Leop Esth* 9/19, *Esth* 9/18, 22.

Iron (2):

Przysłowie: Chybá oni nędznicy przekłéci co fie zábawili ciemnoŷciami márnemi ŷwiáthá tego tey iáŷnoŷci nigdy dozrzec nie będą mogli/ á teŷ podobno poydą z god ná gody/ gdy fie im ták podobáło s ciemnoŷci do drugich wiecznyeh á frogich ciemnoŷci. *RejAp* [15].

W przen (5) : A dla tego tu thy ŷłowá tych ŷwiétych obietnic iego wŷpominamy/ ábychmy fie imi cieŷzyli/ ćwiczyli á wczyli/ iáko fie tu záchowywáć mamy ná tych godzyeh omylných thego niewiernego Fárizeuŷá *RejPos* 224v; Skępiec iełt iáko ná ŷkále iágody/ Ludziom nic po nich iedno Wronam gody. *RejZwierc* 217; *PaprPan* Aa4v; A kiedy mię nalepŷzé miáły podkáć gody/ Niewiém co zá zły człowiek oberwał iágody. *KochPieŷ* 14.

Zwrot: »proŷic a wzywáć na gody« (1): iŷ ten Pan závždy fie ŷtára o pocźciwoŷć y o podpomoŷzenie domu twoiego/ iefli będziefz chodŷil wedłóg s. woley iego. A proŷ á wzyway go závždy do ŷiebie ná ty wdziéczne gody iego *RejPos* 43v.

Przen (106) :

a) Radoŷć, dobry byt, ŷzczęŷcie, przyjemnoŷć (21) : (*marg*) Był by ŷwiat prawe gody bi nie przigody (–) Nie byłby ŷwiat ani żywot ale iakies gody Gdy by na nas nie miáły przyłcz nigdy przygody *RejJóz* 17; Bocz nie závždy mogą być wŷytkim rowne gody Kto dŷys w ŷzczęłciu iutro fie nadzieway przygody *RejJóz* K4v, G; *RejRozm* 406; Ano lepiej dla przjgody Bo tam nieydziem nagody Miecz to y owo náŷobie *RejKup* t4v, e8; *RejWiz* 4, 4v; *RejZwierc* 131; *BibRadz Prov* 15/15; *RejAp* 158v; *RejZwierc* [213], 229v; *PaprPan* Tv; *KochTr* 16; W teŷkliwych pracách/ chcąc w ŷkárbiech mieć gody/ On tráciłz/ co miał wiecznie ćieŷzyć *GrabowSet* G3v, Qv; *KlonFlis* C2v; Chwałáŷ tobie Goŷpodnie iedyny Ze záŷ weŷpoł widziem obá Syny/ Onego ŷławnego Woiewody/ Włzem poddánym były przy nim gody. *RybWit* C2.

Iron (1): IVŷ wyŷławiay Parifá z meŷtwá y z vrody/ Ale go ŷtaw wŷzák vyrzyłz co będą zá gody. *PaprPan* C4.

W charakterystycznych połączeniach: gody ustawiczne, wdziéczne (2), wesole; iŷć na gody (2).

b) *Eucharystia* (7) : *BiałKat* 286; DO Stołu nayrofkofznieyfzych god twoich/ o łalkáwy Pánie Iezu Chryfte/ nie śmiem/ y boię lię przyftąpić ia grzełzny *LatHar* 206, 247.

Fraza: »święte są gody« (2): O iákoż to święte łą gody/ ná ktorých Chryftuła pożywamy *LatHar* 103 [*idem*] 381.

Wyrażenia: »anjelskie gody« (2): Możelz tedy y ty/ nabożny Chrześcijáninie/ łześć pobudek mieć/ ábo łześć pożytkow przed lię wziąć/ ktorých małz łzukác idąc ná te Anyelłkie gody. *LatHar* 199, 244.

»niebieskie gody« (1): NA te niebieskie y Anyelłkie práwie gody/ nie przyftoi żadnemu/ by też naczęścicy tey naydrożłzey świętości wżywał/ iść/ bez iákiegokolwiek przygotowania. *LatHar* 244.

a. *Uczta związana z obrzędami weselnymi, wesele; nuptiae Mącz, Vulg, Cn; nuptialis coena, officium, solennia nuptiarum Cn (164)* : *OpecŻyw* 41v; Pan łiedzi iáko łtároftá Temu gody łwátkom chłoftá *RejRozpr* G2; *HistAl* B2v, B3; *Leop Matth* 22/11; *Goski* A4v; *BielKron* 264v, 266v; *Auspex*, [...] *Wielczy*. Item qui praerat nuptiis celebrandis, *Zerzec*/ Przełožony ku opátrzeniu włzech rzecy [!] ku godóm/ ż łtrony obłubieńca/ Bo ż łtrony obłubieńce. *Mącz* 21d; *Nuptiae*, *Swádziebne wefełe/ Swádzbá/ gody*. *Mącz* 252c; *RejAp* 181v; *HistRzym* 26, 134v; *RejPos* 41v, 238 [2 r.], 241, 340v, 341 [3 r.]; *BudBib* 1.*Mach* 9/41; ZA twem długiem kazániem / Xięże káznodzieiá/ Gody chćiał mieć gołpodarz: ále go nádzieiá Omyliłá: bo obiáđ niechćiał poiác żony *KochFr* 120; *OstrEpit* A3, A3v; Tedy rzekł łłuzebnikom łwoim: Godyć łą gotowe: lecz záprołzeni nie byli godnemi. A przeto idźcie ná rozłtánię drog: á ktorýchkolwiek naydziećie/ wzowćie ná wefełe. *WujNT Matth* 22/8; przetoż Pan Iefus ná gody iść raczył/ áby małżeńłtwo poświćił y potwierdził *WujNT* 309, *Matth* 22 *arg*, 4, 10, s. 90 *marg*, *Matth* 25/10, *Luc* 12/36; *SkarKaz* 80a; *PaxLiz* D, E3v; Z cudzego kráiu zwodzić niewiáfty do domu/ Czemuż táką łromotę czyniłz rodu łwemu. Máłožeś tu łásiádek miał okołó łiebie/ Ná gody rády iędzđą/ byłycby v ćiebie. Teraz ná tym wefełu było ich to prołić *ZbyłPrzyg* A2v.

W charakterystycznych połączeniach: gody *chwalebne, święte* (2); *na gody iść* (2), *połć* (2), *wełć* (2).

Zwroty: »prołić, (za)prołzony na gody« [*szyk zmienny*] (1 : 6): A niebędzieli rozwođu Doczekaćie po nich płodu Bo ácz łie więc włlytcy znoffá Co ich ná ty gody prołłá Ale nie włlytkim łmákuia *RejRozpr* G2; *SeklKat* Tv; *BielKron* 138v; *RejPosWstaw* 44; Y połłáł łługi łwoie wzywác záprołzonych ná gody [*invitatos ad nuptias*]; á niechćieli przyłć. *WujNT Matth* 22/3, s. 36 *marg*, 309.

»(u)czynić, sprawić (*a. sprawować, a. wyprawić*), łtroić, zgotować gody; sprawowanie god; gody zgotowane« = *facere convivium PolAnt; facere nuptias Vulg* [*w tym: komu* (10), *prze kogo* (1)] [*szyk zmienny*] (7 : 7 : 2 : 1; 1; 1): małżolka Zebedeułłowa/ a matka łwiętego Iána chćiała gody czyniłz łynowi łwému Iánowi *OpecŻyw* 40v; włzákże gdy będę máłce moiey gody łpráwował przyłczywłzy iá krolowi inłzemu zá żonę/ ćiebie żadnym obycáiem nie w zowę/ gdiłz ty godi łtroiłz ku ktorim mnie żadnym wskazániem nie wzywáłz *HistAl* B2v; *BibRadz Iudic* 14/10, I 363d *marg*; *Goski* A14; *BielKron* 201v; *HistRzym* 14v; Gody wedle potrzeby zgołhowáne łą/ ále ći kthorzy byli prołzeni/ nie byli thego godni. *RejPos* 238; Człowiek ieden zgotował był gody/ á iż nie prze iednego ále prze włzytki *RejPos* 288, 237v, 238v; A on Cefarzá prołił/ áby iá do Cárogróđu ku łpráwowániu god przywiełć rołkazał. *SkarŻyw* 225; *OstrEpit* A3; *WujNT przedm* 39, *Matth* 22/2, s. 92; Y tákci łie k łlubu náłowili/ Lecż záł gody czymby wypráwili *PaxLiz* E4v; *KlonWor* 69.

»wezwać (*a. wzywać*), wezwan(y) na gody« [szyk *zmienny'*] (3 : 8): Iáko teź to powiedział o onych/ ktorych był wezwał ná gody fwoie/ á oni lie vdáli zá woły/ zá wfiámi/ zá żonámi *RejPos* 36v, 225, 227, 237v, 238; *RejPosWstaw* 44; *WujNT Matth* 22/3; Gdy będziefz wezwan ná gody [*cum invitatus fueris ad nuptias*]/ nie siadayze ná pierwfzym mieřcu *WujNT Luc* 14/8 [*przekład tego samego tekstu RejPos* 225, 227], *Ioann* 2/2, s. 309 [2 r.].

Wyrażenia: »gody małżeńskie« = *nuptiae Vulg* [szyk 6 : 1] (7): *Leop* B4v, YY4v; Ná twą prořbę wczynił wino z řzczerey wody/ Pierwfzym cudem ozdobić chcąc małżeńskie gody. *LatHar* 519; *WujNT Matth* 22/2, s. 92, *Mar* 2/19, *Ioann* 2/1.

»przełożony, starosta god« [szyk 1 : 1] (1 : 1): iáko nam o tym przełożonego god onych fłowá dořtáteczne dofyć fwiádectwo dawaią. *RejPosWstaw* 44; Czerpaycieř teraz/ á donieřcie przełożonemu wefela [*architriclino*]. [...] (*marg*) Architriklinowi. L G. to ieřt, ftářzemu ábo rządzcy ná wefelu, ábo ná wczćie, ábo god ftářćie. (-) *WujNT Ioann* 2/8.

»zawołane gody« (1): *Nuptiae indictivae*, Záwołáne gody. *Mqcz* 87c.

Zestawienie: »przeprawienie god« = *poprawiny* (1): *Repotia, dicta sunt, quando aput novum sponsum post triduum coena celebratur et potatio iteratur, repetitur, reficitur, przewaba, przeprawyenyne god; repotia, odprovadzyny BartBydg* 131.

Szereg: »wesele małżeńskie albo gody« (1): Pan Chriřtus teź Wefele Małżeńskie álbo Gody ořobą fwoią ozdobić raczył *KuczbKat* 250.

W przén (6) : ábowiem iuź rychło przydą gody Báránká nářzego. *RejAp* 155v; *WujNT* 92 *marg*; Abym [...] Sáma z lámym zořtawřzy w domu bez przeřzkody/ A zatym odpráwiłá poźadliwe gody. *GosřCast* 51.

Zwrot: »gody sprawić« (1): Tedy Bog Oćiec řynowi řwemu gody řpráwił/ kiedy w żywoćie Pánieńřkim Bořtwo iego z człowieczeńřtwem złączył *WujNT* 92.

Wyrażenie: »gody małżeńskie« (1): Ktorego wefela y Abráhámowá wczćá [...] miáłá być nieiákim fizerunkiem ftáremu zakonowi przyřtoynym á zwycźáynym onych god małżeńřkich/ ktore BOg oćiec řpráwił řynowi řwemu *CzechEp* 320.

Szereg: »gody i wesele« (1): tákże y wnet wřłyřyřz o godziech iego [*baranka*] y o wefelu iego z oblubienicą iego *RejAp* 156v.

Przen: *Szczęřcie wieczne po řmierci* [częřto w nawiązaniu do godow małżeńřkich omawianych w *Ewangeliach*] (76) : *RejWiz* 105; Ián řwięty powieda iź mu powiedziano ieřt/ iź to błogofłáwieni ktorzy řą wezwáni ná wiecznerą god Báránkowych. *RejAp* 158v; Tu iuź rozumiey iź bráku nie mářz řadnego v tego Páná/ wřzyřtkim narodom otworzyć raczył thę nieogárnioną řwiátłóć fwoię/ wřzyřtkich powoływa ná ty wdzięczne á wefole gody fwoie. *RejAp* 186, 158v, Dd3; Czwarde teź lie wczmy/ iáko lie mamy przypráwować ná ty wdzięczne gody fwoie/ [...] boć nie w hářłáfy áni w áxámity/ iedno ábychmy wiářą á mocną nádzieią fwoię/ á powinnořćiami řwemi Krzeřćiińřkimi/ ochędařáli temu Pánu řwemu/ myřli/ řercá *RejPos* 160v; nie mogł tego záćirpieć/ widząc iź táka řpráwa á tháka myřl miáłá káždemu przekařać ná potym/ y do řwiátá tego/ y do onych god wiecznych řwięthego kroleřtwá iego/ przezeń opowiedzánych *RejPos* 224; A ná thy to gody/ a ná ty tho przynořiny/ Bog Oćiec/ řwego miřego řyná/ wzywa nas á wabi nas/ ten wieczny krol niebá y

zyemie/ dobrowolny káždemu przyftęp y przyście dawáiąc/ do tego to wezwánia fwego/ á do tych ták wdzięcznych á obfitych włzech rádości god fwoich. *RejPos* 238v, 6v, 158v [2 r.], 159 [3 r.], 159v, 160v [3 r.] (39); áby cie miedzy opłotki á po vlicach nie fzukano á gwałtem nie przymufzano do tych god Pánfkich/ ták iáko w Ewányeliey ftychalz/ á bądź záváždy gotow/ á miey zápaloną lámpę w ręku fwoich *RejZwierc* 170v; *SkarJedn* 3; W grubym álbo ofzárpánym odzieniu w dwor Alfwerá krolá/ y ná gody niebiełkiego onego krolewicá/ wniść fię nie godzi: ftarayze fię o fzátę godom fłużącą/ cnot rozmáitych y nabożeńftwá rozlicznego. *LatHar* 394, 225, 396, 604; *SiebRozmyśl* [M2]; *WujNT* 92; *SkarKazSej* 672a.

W charakterystycznych połączeniach: gody baranka (2), barankowe (3), hojne (2), niebieskie (4), niewysłowione, obfite, obiecane, pańskie (3), święte (9), wdzięczne (20), wesole, wieczne (7), wielkie (2), zezwolone; na gody gotować się (2), iść (3), pojąć, przyść (2), wniść (wchodzić) (2); gotować się ku godom.

Zwroty: »wezwać, wezwan, wezwanie na gody; wezwan do god« (1 : 3 : 1; 1): *RejAp* 158v, Dd2; wzgárdził też imi Pan/ á rozefłáł miedzy ine národy opowiedác tho wezwánie fwoie/ á to powołanie fwoie/ ná ty wdzyęcne gody fwoie. *RejPos* 159; polubił mu ieft kościoł fwoy á zebranie wfzytko wiernych fwoich [...]. A wfzytkich á wfzytkich/ nie brákuiąc żadnemi ofobámi/ kazał wezwać ná ty gody fwoie *RejPos* 237v; *WujJudConf* 129v; Płákác tego co vmárł/ ieft iáko onego/ Ktory wezwan ná gody Krolá Niebiełkiego. *KołakCath* Cv.

»(z)gotować (a. zgotować), sprawić, uczynić gody; gody sprawione« [szyk zmienny] (3 : 2 : 2; 1): *OpecŻyw* 41v; *BibRadz* I 363d marg; A ofádzic imi [prostaczkami] ty ofiádłości fwoie/ á ty wdzyęcne gody ták fprowione fynowi fwoiemu. *RejPos* 239; gdy fię nędznik vznał w oney nędzy fwey/ á náwrócił fię záfię do onego miłego oycá fwego/ iz ni[e] tylko áby go w láłkę przyiác miał/ ále wielkie gody á wielkie wefele vczyńił iemu ráduiác fię z onego náwrocenia iego *RejPos* Ooo2v, 237v, 288, Ooo2v; Ey któryzby ięzyk doftátnie wyfłowił? Iákie gody wiernym Nawyżłzy zgotowił? *WisznTr* 34.

Wyrażenie: »wywołane, obwołane, powołane gody« [szyk 4 : 1] (3 : 1 : 1): Nie dáymy fię też vwodzić thym żonam/ áni thym wfiam/ to ieft/ márney pracy á nábyciu márnemu fwiátá tego/ dla ktorego ociągamy fię á niehcemy iść ná thy powołane gody *RejPos* 160v; Czyńmyfz fobie w fercach náłzych vnizone mieyfca/ gotuiác fię ku thym godom wywołánym Páná fwego/ máiác pewną nádzyeię w tey fwiętey obietnicy iego: iz gdy przydzyemy s tákimi myflámi á s tákimi fercy przed fwięty Máyeftat iego/ á ná ony obwołane gody ie⁸⁰ *RejPos* 227v, 237v, 240v.

Szeregi: »gody a (abo, to jest) wesele« (4): Iz ci mądrzy záváždy ftali z zápalonemi lámpámi [...]/ czekáiąc miłofierdzya iego/ gdy ich będzie miał powołać [...] ná ty zezwolone gody fwoie/ to ieft/ ná ty wieczne wefela/ rádości/ á nigdy niefkończone pociechy/ ktore fá zgotowane tym wiernym iego. *RejPos* 341v, 344, Ooo2v [2 r.].

»gody a wieczera« [szyk 1 : 1] (2): iáko vftáwicznie małz być wdzięcznym gofcie przed oblicznością Páná fwego/ áz do onego czáfu gdy cie iuż oftátecznie záwołać będzie raczył do onych wiecznych przybytkow á pálacow fwoich/ ná wieczne gody á ná wieczną wieczera fwoię *RejPos* 159, 160v.

b. *Potrawa, jedzenie* (2) : Heřther [...] zábiwfly Amáná/ ktory fię wykłáda Niepráwość/ czáłtki god/ y dzień fwięty przefyła do potomkow. *Leop* B4v.

Szereg: »potrawa i gody« (1): cžthernafty dzień księżycá Adár god y wefela święty poštánowali: ták aby weń byli wefeli/ łflac łobie łpołecznie część potraw y god łwoich [*partes epularum et ciborum*]. *Leop Esth* 9/19.

2. *Boże Narodzenie lub okres od Bożego Narodzenia do Trzech Króli, obchodzony jako święta i jako tradycyjny termin umów i płatności; natales Christi feriae, nato Christo celebis dies Cn* (35) : Kiedy przydą owy gody Nieiedny ták więc przygody Iedni z wiofek poštępuią Drudzy plátow przypifuią *RejRozpr* H4; *LibMal* 1546/112; tedy hayno o świętym Michale/ będzie wielka noc/ á gody o świętym Stanisławie *LudWieś ktv*; *RejWiz* 15v; Ow zalię co ma płácić radby aby mu łie Gody vmknęły aż dwie niedzieli po wielkiej nocy *RejZwierc* 159, 159, 165v; *GostGosp* 160.

Wyrażenie: »od god do god« (1): ab anno Incarnacionis Domini ad quodlibet annum Incarnacionis Domini alias od god dogod *ZapMaz II Ł* 1/105v.

Wyrażenia przyimkowe: »około god« (1): To czynią nawięcey zimie około god *FalZioł* IV 13c.

»na gody« (3) tedj ma pan allexy na przysle Godi dacz częsscz pieniędzy *ZapWar* 1548 nr 2668; *RejZwierc* 165v; że ták ná káždy rok ná gody w kościołách łwych łpiewáią Vt vitrnm [!] non laeditur *CzechRozm* 157v.

»przed gody« (17): łchełcz albo łzyedm nyedziel przed gody therałz Bliłko przeminálimy do Gołtynya yełth przyachal *LibMal* 1546/110v, 1546/109v, 110, 115 [4 r.], 115v, 1547/127 (14); *RejZwierc* 114; á czego nie dołtawa/ źimie przed Gody opátrzyć. *GostGosp* 88, 90.

»po godziech« (4): Chocia w niektórych łtronach więczey chwałá ozimie niż wiofenne, ale tho ma być rozumiano gdy łie po godziech rodzą/ á nie o tych czo łie rodzą przed łolłticiem *FalZioł* IV 1d; Napyerwey powiedzial yłz do łyentarhowskiej łkoro po godziech przifal. *LibMal* 1544/80, 1546/115, 1554/192.

3. *Święto* (2) : bo tedy żydowie łczyniwłłfy námioty/ czynili łobie gody. *OpecŻyw* 66.

Zestawienie: »gody namiotowy« (1): gdy bylo bliłko święto dnia żydowskiégo/ ktoré bylo wezwáno łcenołeiyá to ielł/ gody námiotowy *OpecŻyw* 66.

Synonimy: 1. bankiet, biesiada, czestowanie, cześć, czta, kołacyja, krotochwila, podejmowanie, schadzka, uczta, wieczera, zeszcie; a. swadźba, wesele.

Cf **GODOWANIE**